

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Først vil jeg sige til justitsministeren, at jeg synes, det er udmærket, at justitsministeren nævner nogle eksempler og blandt andet jo fremdrog det eksempel, at hvis et foster havde Downs syndrom, var det en alvorlig lidelse, og så kunne det betinge en meget sen abort. Og det indikerer lige præcis det problem, jeg var inde på før, at der altså bliver frasorteret nogle levedygtige fostre, levedygtige børn, som – nuvel – har sygdomme, som er alvorlige, men som dog er sygdomme, som der er mennesker der er født med og lever med i dag, og som vi vel dårligt ville være foruden.

Når man taler om fostre, som måske ikke har nogen hjerne, så er det jo ikke fostre, der er levedygtige. Der vil jeg godt sige – det har vi også nævnt i vores beslutningsforslag – at i det tilfælde, hvor det ikke er levedygtigt, hvis det er et foster uden hjerne, jamen så kan der foretages en provokeret abort, hvis det er det, man vil. Fosteret vil jo ikke have en chance for at leve.

Det synes jeg er vigtigt, også for at få klarificeret debatten om disse alvorlige lidelser, som justitsministeren her bringer ind i debatten, og det bliver så også dermed et svar til fru Dorte Bennedsen.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Ja, det her behøver vi ikke at gentage hele tiden. Men der er én ting, som gør mig temmelig forskrækket, og det er netop, som også hr. Jann Sjursen gjorde opmærksom på, at der i justitsministerens opremsning af ting, der kan berettige til sen abort, nævnes Downs syndrom. Det er jo faktisk meget alvorligt. Vi har aldrig nævnt Downs syndrom på grund af barnet, altså af hensyn til barnet.

Der er masser af åndssvage, der har et godt liv, der er vidunderlige historier om det. Når man har lavet en abort på indikation af Downs syndrom, så er det af hensyn til moderen, men den har tidligere ligget sent: 22.-23. uge på grund af fostervandsprøverne, og der har været græsselige eksempler på, at man helt fremme i 30. uge – 32. uge har jeg hørt om – har lavet abort på et foster med Downs syndrom, mord på det kunne man også sige.

Men jeg håber, det var en fejl, at ministeren kom til at nævne det, for så blev der sagt kromosomfejl. Gælder det så også Turnerpiger

og Klinefelterbørn, hvor det i forvejen er diskutabelt, om det overhovedet bør være aborter? Og jeg mener, at med hensyn til Downs syndrom er det så vigtigt at være opmærksom på det, for at det her spørgsmål ikke ender i noget meget, meget uhyggeligt.

Første næstformand (Birte Weiss):

Det er nu fru Dorte Bennedsen, derefter justitsministeren, og så går vi videre i ordfører-rækken.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det er i anledning af hr. Jann Sjursens svar til mig. Nu ved jeg ikke rigtig, hvad jeg skal tro på, for det, hr. Jann Sjursen sagde her til mig, stemmer altså ikke med det, der står i forslaget. Der står, at hvis et foster er på alder med blot ét andet foster, der har overlevet en ekstremt tidlig fødsel, må der ikke foretages abort. Så står der godt nok noget om, at hvis et barn for det første er meget, meget sygt, og man konstaterer det i 28. uge, kan der sættes en tidlig fødsel i gang. Men hvis man nu i 21. uge konstaterer, at det er et meget sygt foster, må man ikke foretage aborten. Man skal vente til 28. uge, hvor man kan sætte en tidlig fødsel i gang. Hr. Jann Sjursen ryster på hovedet, men det står altså faktisk i det forslag, som jeg har rost for at være gennearbejdet, og jeg synes, det er et etisk spørgsmål og et etisk problem at tvinge den gravide kvinde til at gå den periode ud, når stort set alle kan sige, at det barn ikke har mange chancer for at overleve.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg må sige til hr. Sjursen, at jeg på samme måde som fru Dorte Bennedsen har læst Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag sådan, at det er en fikseret grænse, hvor der ikke er plads til den individuelle vurdering, som hr. Sjursen her fra Folketingets talerstol sagde var nødvendig, når der er tale om, at der kan være så store legemlige skader på fosteret, at det ikke vil kunne fødes, jo nok fødes, men ikke vil kunne få et liv efter fødslen. Og det er jo netop derfor, at det her ikke er noget nemt snuptag for os politikere, når vi skal løse disse etiske dilemmaer, vi er oppe imod.

Det er rigtigt, som hr. Sjursen og også fru Auken var inde på, at vi kan vælge at sige til kvinder, der sent i graviditeten gennem en kromosomundersøgelse af deres foster får